

26.10.2014 - Den desátý: Úprava režimu před poslední třetinou nepomohla. ME mládeže 2016 bude v Praze!

Včerejší volný den předpokládal především odpočinek, ale nakonec zůstalo pouze u pauzy šachové – viz. včerejší reportáž. Volný den nečekaně spoustu playerů doslova zmožil.

Po časově absolutně vytížených čtvrtku a pátku, kdy šly holky prakticky z oběda přímo k partiím, jsem se rozhodl trochu ubrat tempo a upravit dopolední režim tak, aby před partií měly alespoň hodinu na odpočinek.

Ráno do fitka už vyklusala jen Eliška, Anička že chce ještě odpočívat. Ožila, až jsem jí řekl, že bychom mohli Elišku a další přepadnout dole a jít společně do bazénu. To byla vzbuzená hned. Než jsme se však nachystali, už byla Eli zpátky, že Lucka taky nepřišla (únava), Luboš přišel pozdě a do bazénu nejde (únava).... No my ale Aničkou jdeme! Tak to se Eliška ochotně přidala, s tím, že my souhlasíme s drobnou změnou a jdeme se nejdříve nasnídat. V zásadě to vlastně vyhovuje mému dnešnímu plánu, v 9 snídaně, pak něco (bazén), v 11 příprava, dále krátká procházka do města, ve 13 oběd, ve 13.30 do postele a 14.35 do Sheratonu k sedmému kolu.

Před bazénem chci zkontrolovat tu mučírnu, do které se i naše Eli chodí dobrovolně smažit. Je mě předveden běh na páse a Lubošovy činky (tentokrát v klidu).

Vzápětí se přesouváme do balnea, jsme tam téměř sami, jen vířivka se zatím k mému zklamání teprve desifinkuje. Po 45 minutách v bazénu a sauně místní technik dokončí napouštění vířivky, vyzkouší teplotu a ukazuje mě, že už mohu. On palec nahoru, já palec nahoru a už se s Aničkou hřejeme ☺.

Hotelový bazén

vířivka

a

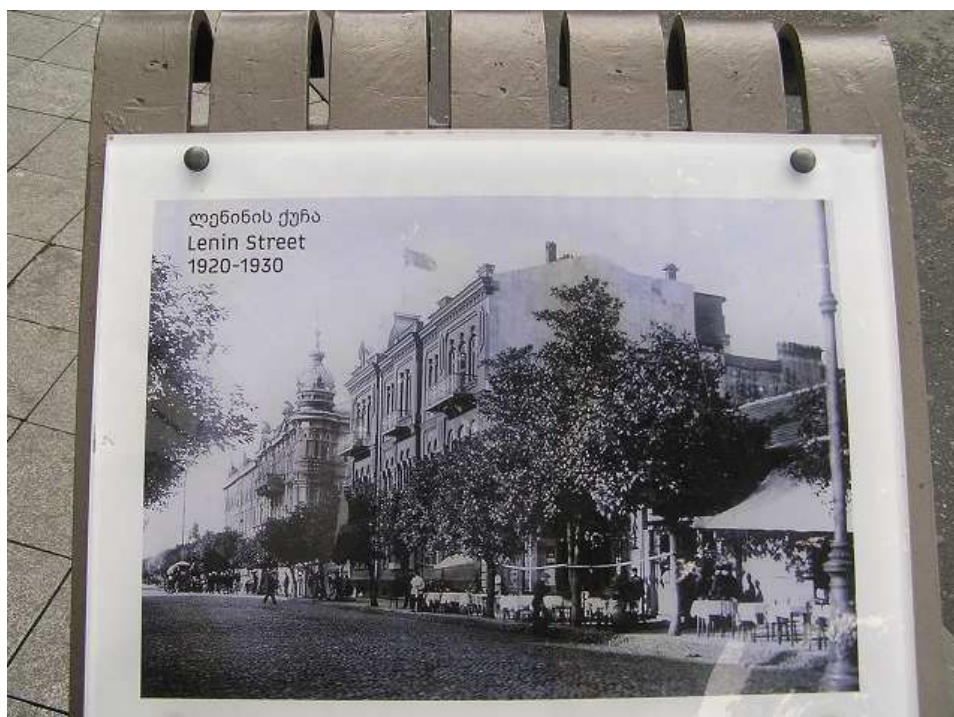
Po ranní relaxaci v 11.00 následuje pravidelná příprava. Elišku dnes čeká soupeřka z Ruska, Aničku další domácí hráčka. Chci věřit, že po dni volna kompletně bez šachu, dnes holky připsí nějaký bodík. Obě se vracejí před dvanáctou hodinou a vyrážíme na domluvenou krátkou procházku. Venku je po včerejším dešti pod mrakem, ale již neprší a je tak nějak akorát. Vycházíme „novým směrem“ za hotel, od moře do centra. Až nyní najednou máme pocit, že jsme našli tu část Batumi, kterou jsme celý týden hledali...

5 minut za hotelem náměstí s další fontánou, jejíž půdorysný hlavolam Anička samozřejmě chtěla ihned rozluštit:

Procházka pokračuje první ulicí, do které nás z náměstí nos zavede a jsme najednou mile překvapeni. Míjíme konečně pro našince „normální“ občůdky, krámky, cukrárnu – tady samozřejmě musíme zastavit – na dvakrát točenou. Velmi ochotná a příjemná paní trpělivě holkám nabízí tu zmrzku, která se jim zdá nejlepší. Ptá se nás, jestli jsme z Polska, a když odpovídám, že „Čechi“, mává rukou nad mým chybějícím drobným jejich desetníkem a přeje nám hodně štěstí©. No hned jiný pocit než poslední dva dny v Pier Batumi! Projdeme kolem dalších krámků, malého kostelíku a dokonce pobočky v Česku velmi dobře známé realitní kanceláře Remax. Rovněž zjišťuji a dokumentuji, že se nacházíme na bývalé Lenin Street!

Zmrzka, údajně kvalitní, na bývalé Lenin Street. Současný název ulice se mi dnes nepodařilo vypátrat, ale mám v plánu se tady ještě minimálně jednou vrátit.

Malý kostelík na poměrně frekventované ulici. Právě v něm probíhá mše.

Dle encyklopedického zdroje se 95% Gruzinců hlásí k nějakému náboženství, z toho drtivá většina (84%) ke gruzínské pravoslavné víře.

V mnoha obchůdkách se suvenýry je nabízena spousta upomínkových předmětů s náboženskou tematikou.

Základním stavebním kamenem většiny staveb, které mají nějakou architektonickou a kulturní hodnotu, je zde skutečně kámen.

Nakonec objevujeme i market, ve kterém mají veškeré potřebné základní potraviny i něco málo navíc. Kupujeme tedy nějaké vody, džusy, Heinekeny a vracíme se do hotelu na oběd. Zatím držíme časový plán, lehce po 13-té jsme u jídla, ve 13.30 holky v posteli, 13.45 už spí. To si libuji, jak se mi ta korekce časového rozvrhu povedla.

Možná i proto nechávám ratolesti spát o 5 minut déle. To jsem asi neměl dělat. Než se holky vybatolí, je dalších 5 minut pryč. Nemám namíchané slíbené pití, další prostoje. V kvapíku vyklušeme před hotel směr Sheraton a ono zase ...chčije...Schováváme upomínkové pohlednice (dárky a pozornosti soupeřkám) pod mikiny, míváme poslední osmileté opozdilce, kteří hrají na našem hotelu a je mi jasné, že tentokrát nestihnou fotku ani jednu. Nějak se to všechno rychle semlelo a mám zase zpoždění.

Do Sheratonu docházíme těsně před třetí a já už nemám šanci. Holkám stáhám rozdat pití a popřát štěstí, dohoda je pořád stejná, dvě hodiny v kavárně a pak se vrátím.

Ondra Matějovský už na mě čeká, dokonce i milá číšnice se přímo ptá, jestli opět Pilsener Bier? Ok, nějak z hluboka vydýchávám, rozbaluji nádobíčko a Ondra mě hlásí zajímavou novinu: ME mládeže v roce 2016 bude v Praze! Včera na kongresu ECU se našim zástupcům ve velmi těsném souboji s tureckými protikandidáty podařilo prosadit (prolobovat ve druhém kole nejtěsnějším poměrem 20-19) pořadatelství pro naši zemi. To беру jako dobrou a zajímavou zprávu, kterou ihned posílám domů. Pak nějak s Odrou plkáme o včerejším Nelině plavání s delfíny, dnešních soupeřkách holek a sotva uběhne první hrací hodina, Ondra mě opatrně upozorňuje: "Máš tady Elišku."

Zcela rozhozená, uplakaná a zdrcená Eli přichází s tím, že byla úplně rozstřelená (nevím z čeho), podlehla domnělému útoku soupeřky a ztratila figuru. Eliška je hodně otřesená, dneska moc chtěla vyhrát a místo toho byl konec za hodinu...Musím ji dost dlouze uklidňovat. Pak mě to chce sama ukázat... Lekla se špatného útoku soupeřky, který byl cílen na zisk Elina střelce, jenže únik z manévru nebyl vůbec těžký a Eliška mohla docela snadno jít do mnohem lepší, ne-li vyhrané pozice. Teď to bolí o to víc.....Jsme u dlouhodobého problému Elišky, v rozhodujících chvílích partie potřebuje spravit hlavu. Zatím se mě nedaří ji v tomto ohledu pomoci, byť se snažím různými způsoby.

7.kolo G14: Samchenko Serafína, 1637, RUS 1 – 0 Vavřínková Eliška, 1495, CZE

Sotva probereme Elišku a začneme balit fidlátka s tím, že jdeme za Aničkou, je situace vyřešena na místě – Anička ve dveřích, smutek v očích. Prohrála jsem, měla jsem figuru za dva pěšce, jeden mě utekl a soupeřka ho prosadila....

Neprosadila. Anička si sice pozici hodně zkomplikovala, ale partii naprosto zbytečně vzdala v situaci, kdy sice hrozila proměna onoho pěšce na c8, ale tomu kroku soupeřky se dalo bránit s tím, že byly naprosto reálné vyhlídky na remízu a jak analýza ukázala, při přesné hře snad i na výhru...

7. kolo G10: Gabriadze Tamari, 0, GEO 1 – 0 Vavřínková Anna, 1406, CZE

Nevím, kde se poděla Andulčina největší zbraň z doby před rokem a zpět, a to bojovnost až do posledního dechu. Třetí po sobě nedotažená, ale hlavně naprosto předčasně ukončená partie po sobě. Říkám Aničce v klidu, že za to jí Luboš dneska určitě nepochválí (no, řekl jsem jí doslova, že asi dostane nadáno...). Zdrhla mě trucovat asi na 15 minut do parku. Pak Eli volala mamce, Aňa se nějak vynořila a uklidnila se.

Vím, že některé výpravy vozí s sebou na vrcholné světové akce psychologa....Vím, že to není v ekonomických silách našeho svazu. Ale kdyby tady někdo takový byl, alespoň bych se na někoho mohl alibisticky vymluvit☺....Dneska jsem si tady dvě hodiny po začátku kola připadal naprosto zbytečný a hlavně bezradný. Co změnit tak, aby holky prodaly to, co bezesporu umí? Anička třikrát po sobě přehraje soupeřku ve střední hře, takže obecně výkonnostně určitě stačí, ale třikrát po sobě to brzy zabalí. Ela se lekne prvního náznaku soupeřčina útoku, který se navíc ukáže být planým, a namísto jednoduchého vyvrácení soupeřčin plácnutí odevzdá figuru. Přitom následně, když to vidí, tak ukazuje správný plán k téměř vyhrané pozici...

Partie jsem s holkami prošel a byl jsem rád, že v té situaci souhlasily i s následným druhým (pořádným a kompetentním) rozbořem s Lubošem. Tomu jsem trošku vysvětlil situaci, zachoval se velmi dobře a profesionálně a trpělivě další hodinu, možná víc, věnoval vysvětlováním toho, co mělo být uděláno proto, aby dnes netekly potoky krokodýlích slz.

Mizerná bilance dne však nebyla u konce, poprvé prohrála Zuzka, v rychlém sledu za sebou přišly s nulou Lucka Ambrožová s Natašou, Martina a Kristýna Marková alespoň půlka, prohrála i Lucka Fizerová.

No moc se mě dnes o našem černém dni dále nechce psát, tak nakonec snad jen to, že zítra by si Eliška mohla spravit bilanci se soupeřkou z Izraele a Anička se poměří s německou sokyní. Tak prosím všichni držte palce, ať to dopadne lépe než dnes!